

ledes, at han navnlig mente, at saadanne Bortflyttere, som rejser lige før det nye Skatteaars Begyndelse, ikke blot skulde betale Forskelskatten i det umiddelbart følgende Aar, men ogsaa i det næste. Forholdet er jo det, at denne Forskelsbeskatning har haft Gyldighed fra Skatteaaret 1917—18 og i de derefter følgende Aar, saaledes at Bortflytterne i det følgende Aar har maattet betale Forskelskatten. Jeg har det Indtryk, at selv om man kunde mene, at denne Forskelsbeskatning i alt Fald i visse Tilfælde burde kunne udstrækkes noget længere, vil det neppe være fremmende for Lovforslagets hurtige Gennemførelse at rejse Krav i den Retning, idet der fra mange Sider næres Betænkkeligheder overfor denne Form for Beskatning overhovedet.

Det ærede Medlem udbad sig Ministeriets Bistand, som han mente kunde ydes ad rent administrativ Vej, til Lettelse og Fremme af Kommunernes Arbejde for Inddrivelse af Skatterestancer. Hvad der ad administrativ Vej i saa Henseende kan ydes af Ministeriet, ved det ærede Medlem, at Ministeriet altid gerne yder, naar det gøres opmærksom derpaa. Det ærede Medlems Henstilling skal imidlertid blive overvejet, og hvis den Forening, hvoraf han er et saa indflydelsesrigt Medlem, kunde ønske at udtale sig om Spørgsmaalet, vilde dette maaske ogsaa fremme Sagen.

Martin Hausen: Jeg ønsker at sige et Par Ord angaaende det foreliggende Forslag, grundet dels paa de Bemærkninger, som kom fra det ærede 4de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær), og dels paa en Bemærkning, som kom fra den højtærede Indenrigsminister, idet jeg er ganske enig i Lovforslaget med Hensyn til Nedsættelses- og Forhøjelsesprocenterne. Jeg tror, det beror noget paa en Fejltagelse, naar det ærede 4de Medlem for Thisted Amt mener, at det vil være for højt, naar Købstadkommunerne faar Lov til at lægge 50 pCt. paa. Jeg vil nemlig gøre opmærksom paa, at trods disse 50 pCts Forhøjelse og de 85 pCts Nedsættelse kommer man ikke saa højt op med den stigende Skala, som Tilfældet er ved 35 pCts Forhøjelse i en Landkommune, hvor der er Kildeartsbeskatning. Jeg mener, at vi, naar vi staar overfor Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning, skal gennemføre det Princip, at Rigsdagen bestemmer den Bevægelsesfrihed,

Kommunerne skal have; med andre Ord: vi skal bestemme, hvor høj den stigende Skala maa blive. Ser man paa den Lov, som vi har i Øjeblikket, drister jeg mig til at paastaa, at den er af en saadan Beskaffenhed, at de, der arbejder med den praktisk, vil indrømme, at Bevægelsesfriheden er for lille. Den er for Købstædernes Vedkommende af den Natur, at de højst kan komme op paa en stigende Skala fra 1 til 3,55. Efter dette Lovforslag vil Skalaen i Købstæderne derimod kunne stige fra 1 til 10. Hvad vi skal tage Bestemmelse om her, er, hvorvidt denne stigende Skala er for høj, over den kan de ikke komme. Jeg synes ikke, den er for høj.

Jeg kan altsaa fuldt ud tiltræde den Bevægelsesfrihed, man her har givet ved Bestemmelsen om de 35 og 50 pCt. samt de 85 pCt. Derimod er jeg personlig mere betænkelig ved den Norm, der er sat for Nedsættelsen gennem det frie Skøn, særlig for Købstædernes Vedkommende, dels fordi Forholdet derved forrykkes mellem Land og By, dels ogsaa af en rent principiel Grund. Efter min Opfattelse bunder det kommunale Skattevæsen i, at naar man her inde fra har bestemt, hvor stærkt stigende Skalaen maa være, skal derigennem de allerfleste af Kommunens Skatteydere rammes paa den Maade, at Skatten vokser i Forhold til Kommunens Behov indenfor den Begrænsning, der her inde fra er sat. Jo højere man sætter det skattefrie Beløb, i desto højere Grad kommer man bort fra den Skala, som er sat, og det forekommer mig uheldigt. Jeg vil derfor anbefale, at man, naar dette Forslag kommer i Udvalg, nedsætter Beløbet 1 500 Kr. i nogen Grad, saa at Beløbet kommer til at staa i et passende Forhold til de 1 000 Kr., som Sogneraadforeningernes Bestyrelse har anbefalet for Landkommunernes Vedkommende. Derfor taler ogsaa en anden Grund; Børnefradraget paa 200 Kr. selvbevirker i sig en temmelig betydelig Forhøjelse af det Beløb, som kan nedsættes gennem det frie Skøn. Denne Bestemmelse vil virke ret stærkt. Jeg er en Tilhænger af dette Børnefradrag; men jeg vilde meget henstille, at man tog Hensyn til disse mine Bemærkninger og bragte dette Forhold mere i Overensstemmelse med det nuværende i Henseende til det Beløb, der kan nedsættes gennem det frie Skøn. I øvrigt henstiller jeg, at man slutter sig til de her foreslaede Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenter.